

In memoriam Hans Esselink

Eind augustus is Hans Esselink plotseling op 53-jarige leeftijd overleden. Waarschijnlijk wilde hij niet als landschapsecoloog getypeerd worden, maar hij was het wel. Hans was een uitstekend vogelaar die zich echt inwerkte in de ecologie van soorten (bijvoorbeeld roofvogels) en exact de relaties tussen populaties en de ecologische factoren aanduidde. Hij bezat de kennis om de sturing in het landschap aan te duiden en was een allround ecooloog, thuis in vele systemen.

De prachtige verhalen die hij wist te vertellen over zijn belevenissen zullen bij velen in herinnering blijven. Wijsheid, inzicht, strijdvaardigheid en een persoonlijke benadering werden gecombineerd met een luide lach. Ook wist hij precies hoe een mens in elkaar zat en kon hij aanduiden wat nodig was om een verandering te bewerkstelligen. Tegelijkertijd ging hij vaak onafhankelijk zijn gang; hij bepaalde zijn eigen weg en tempo. Tijdens excursies kon hij plotseling verdwijnen en pas vele uren later opduiken, maar dan wel weer met een paar kilo worst voor bij het kampvuur.

In de ecologie is vaak een scheiding tussen de flora en fauna. Dierecologen bestuderen de populatie van de soort en plantecologen bestuderen relaties tussen de vegetatie en milieufactoren. Hans had het vermogen om beide werelden bij elkaar te brengen. Het onderzoek naar de achteruitgang van de grauwe klauwier in het Bargerveen leerde dat deze populatie uit Nederland verdween wegens gebrek aan voedsel in het broed-

Foto Marijn Nijssen
Anholt,
Denemarken
27 mei 2005

seizoen. Ook in de duinen bleek het stapelvoedsel (grote insecten) van de klauwier verdwenen te zijn. De achterliggende processen werden veroorzaakt door verstoorde landschapsecologische relaties.

Hans richtte de stichting Bargerveen op om onderzoek te kunnen verrichten naar de oorzaken van deze achteruitgang. Na enkele jaren verhuisde deze eenmansstichting van Groningen naar Nijmegen waar een verbinding met de universiteit en de Particuliere Gegevensbeherende Organisaties tot stand gebracht werd. Zelf werd hij universitair medewerker. De verbinding met OBN-Fauna (Ontwikkeling + Beheer Natuurkwaliteit) zorgde eveneens dat de stichting uitbreidde tot een groot team dat dierecologie bedreef

in relatie tot het landschap en de sturende processen hierbinnen. Ecosysteembeheer werd nu afgestemd op de dynamische condities vanuit de fauna en niet alleen maar op de aanwezigheid van een fraaie vegetatie. Het wegvallen van Hans veroorzaakt niet alleen een schok bij de stichting Bargerveen, maar heel natuurbeschermend Nederland zal een unieke ontwikkelaar missen. En voor iedereen die Hans echt gekend heeft, die heeft vele meningen maar ook levenswijshouding mee gekregen. Enkele uitgesproken teksten bij de begrafenis in zijn Winterswijk staan op www.barger.science.ru.nl.

**AAT BARENDREGT,
PENNINGMEESTER WLO**